

Venstre stadig mener, at Øresundsprojektet bør underkastes en uvildig nyvurdering, men at vi som ikke-broparti og som regeringspartner må konstatere, at den store majoritet her i Folketinget indtil videre hverken ønsker en nyvurdering eller ønsker at ændre på de forudsætninger, der er lagt til grund for projektet, herunder projektets økonomi.

Da forespørgslen i dag alene angår økonomien i projektet, skal jeg prøve at holde mig til det.

Det fremgik af trafikministerens indlæg, der viser tilbage til redegørelsen af 6. december sidste år, at Øresundsselskaberne har beregnet, at anlægget under en række forudsætninger vil kunne tilbagebetales over 30 år. De forudsætninger, der lægges til grund, er bl.a. anlægslovens opstilling af, hvordan projektet skal finansieres ved lånoptagelse og brugerbetaling fra biler og tog, det skønnede antal køretøj, 3,62 millioner, der forventes at passere over broen om året, og en realrente på 4 pct. Anlægsloven forudsætter, at både landanlæg og kyst til kystforbindelsen brugerbetales.

Det er flere gange understreget af ministeren, ligesom det også fremgik af redegørelsen sidste år, at der i de skøn, der er lagt til grund for beregningerne, indgår størrelser, der kan være meget vanskelige at forudsige. Det gælder både anlægs- og driftsudgifter, der er udregnet i 1990-priser, trafikudvikling, renteutvikling osv.

Jeg hørte også ministeren sige, at anlægsloven ikke indeholder en absolut forudsætning om, at tilbagebetalingstiden for projektet skulle kunne holdes inden for de fastsatte 30 år, og at man, hvis det er sådan, at forudsætningerne ikke holder, må forlænge tilbagebetalingstiden ud over de 30 år.

Det er ikke så let at spå om, hvordan alle de forudsætninger, der er lagt til grund for projektet, vil udvikle sig gennem de næste 30 år. Men udskydelse af tilbagebetalingstiden bliver antagelig den gren, bropartierne kommer til at holde fast i, hvis projektet skal gennemføres i denne form, hvad meget tyder på det skal.

Når vi i Det Radikale Venstre er endog særdeles skeptiske over for visse af de opstillede forudsætninger, er det, fordi vi tror, at trafikprognoserne får svært ved at holde. Det bliver simpelt hen for dyrt at køre over broen, hvilket igen hænger sammen med, at de danske landanlæg skal brugerbetales.

Forestiller man sig så, at broprojektet for at kunne bære måtte tilføres statspenge, så har vi jo ydermere store miljøproblemer med de man-

ge biler, der skal køre over broen for at få den til at bære økonomisk.

Rigsrevisionen har netop ganske belejligt for debatten i dag afgivet en beretning til statsrevisorerne om udviklingen i de økonomiske overslag for Øresundsforbindelsen. Det fremgår heraf meget tydeligt, hvor mange forskellige beregninger – der er alene 4 forskellige beregninger fra foråret 1991, da man lagde op til hele forslaget – der er foretaget for at nå de tal, den daværende trafikminister gerne ville lægge frem. Vi var allerede dengang yderst skeptiske over for, hvad der forekom os som opskruede trafiktal, og Rigsrevisionen har nu i sin rapport bekræftet Det Radikale Venstres kritiske holdning til de forudsætninger, der blev lagt ind i anlægsloven.

Man kan så spørge: Hvorfor støtter Det Radikale Venstre som ikke-broparti så ikke det dagsordensforslag, der er blevet fremsat af SF, Enhedslisten og Fremskridtspartiet?

Da regeringen blev dannet, ønskede Det Radikale Venstre at få Øresundsprojektet revurderet. Det ønske kunne vi ikke komme igennem med, og derfor kan vi heller ikke i dag stemme for en dagsorden, hvis indhold vi for ganske nylig har efterprøvet hos Socialdemokratiet og CD. Øresundsforbindelsen er vedtaget med et meget massivt folketingsflertal – 140 stemmer, mener jeg – og derfor ville det jo ikke ændre noget som helst, om vi i dag stemte for SF's dagsorden. Ingen af bropartierne er jo indstillet på at rokke sig en tomme i denne sag.

Hvad det store folketingsflertal har besluttet, bliver vi nødt til at tage til efterretning, hvor nødt vi end vil. Sådan er realiteterne.

Jeg vil slutte, som jeg startede, med at konstatere, at partierne bag Øresundsforbindelsen ikke ønsker at efterkomme vores opfordring til at revurdere projektet, ligesom vi konstaterer, at der bliver arbejdet videre på det eksisterende lovgrundlag, sådan som det er beskrevet i redegørelsen.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg vil godt sige til fru Vibeke Peschardt, at der er i hvert fald én af de oplysninger, hun kom med her fra talerstolen, som jeg mener simpelt hen ikke er rigtig. Det er, at hvis Det Radikale Venstre stemte for den dagsorden, vi har stillet, så ændrede det ikke noget. Jeg tror sådan set, at næste tirsdag ville se meget, meget interessant ud, og jeg tror, Folketinget vil gå over i en me-